

Ποιοι άνθρωποι είναι αγαπητοί και περιζήτητοι;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ποιοι άνθρωποι είναι αγαπητοί και περιζήτητοι;

Όποιος στηρίζεται στην γνώση του και ανατρέπει την γνώμη του άλλου με επιπολαιότητα, όποιος επίσης είναι πρόθυμος να απαντήσει, να δικαιολογηθεί και να δικαιολογήσει, ή έχει θέλημα που είναι βγαλμένο μέσα από τη ζωή του, αυτός απολαμβάνει ως καρπό την έχθρα. Δεν μπορεί να συμφωνήσει με κανένα.

Έχετε παρατηρήσει ποιοι άνθρωποι είναι αγαπητοί και περιζήτητοι; Όσοι διακονούν, όσοι είναι πέρα για πέρα ήρεμοι και πρόθυμοι να αποδεχθούν την γνώμη του άλλου, την επιθυμία του, την σκέψη, την ενέργεια του, το αμάρτημα του, το πάθος του, την ευγένεια του, την αγένεια του, που η ευαισθησία τους είναι στραμμένη προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους.

Αντιθέτως, αυτοί που θέλουν να υπερασπίζονται τον εαυτό τους, που θέλουν να έχουν θέση, γνώμη, σκέψη, να διεκδικήσουν ένα δικαίωμα, να επιβάλλουν την γνώμη τους - άκουσε με, λένε, και μετά κάνε ότι θέλεις - γίνονται αντιπαθητικοί. Γιατί να σε ακούσω, βρε αδελφέ; Εγώ αυτό θέλω να κάνω. Βέβαια, από ταπείνωση ή εξυπνάδα - το ίδιο είναι - θα σε ακούσω, αλλά εσύ έχασες.

Όποιος αφήνει ανέγγιχτους τους άλλους από την παρουσία του, όποιος τους

αφήνει ελεύθερους να κάνουν ότι θέλουν και η μόνη σχέση του μαζί τους είναι η σχέση της διακονίας, της υπηρεσίας, του εσχάτου ανθρώπου, ο απλός, ο ταπεινός, ο ανεπιτήδευτος, αυτός είναι πάντοτε ο αγαπημένος. Όσοι ζητούν, απαιτούν, παρακαλούν, αυτούς, από μακριά τους βλέπεις και τους αποφεύγεις.

Όλα αυτά δεν έχουν θέση σε μια ψυχή η οποία αγνίζει αυτή και την ευτρεπίζει για το Θεόν. Όποιος δεν προσέχει και υποστηρίζει το θέλημα Του, την γνώση Του, αυτός κερδίζει την έχθρα, δεν τον αγαπάει κανείς. Όλοι σαν να δαιμονίζονται, έχουν απέναντι του ένα ένστικτο αντιδράσεως και θέλουν να του πουν όχι. Βέβαια, αυτός τα βάζει με τους άλλους. Προφανώς όμως ο ίδιος είναι υπαίτιος και άξιος της μοίρας του, του στρώματος το οποίο στρώνει. Αυτός εκ του πνεύματος ου δύναται είναι του φέροντος λύπην εν τη καρδιά, δεν είναι δυνατόν να ενεργείται από το Άγιον Πνεύμα, το οποίο φέρνει συντριβή στην καρδιά.

Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Πηγή: xristianos.gr